

en saadan Bessatning paa Møllenæringen i Kjøbstæderne, som derimod Møllekshylden utvilsomt er for Møllenæringen paa Landet; noget Andet er det, at det af andre Grunde kunde være ønskeligt at lette Møllebruget paa Landet. Der er ogsaa den store Forskiel, at Formalingssafgiften er en indirecte og Møllekshylden en directe Afgift, altsaa en Afgift, der meget mere maa anses, ligesom de øvrige Hartfornsskatter, at hvile paa Handel og Vandel. Den ærede Taler har rettet det Spørgsmaal til mig, hvilken Indskydelse de foreslaaede Forandringer ville faae paa Næringslovgivningen i det Hele; den ærede Taler har navnlig meent, at det hele 4de Afsnit af Forordningen af 1ste Februar 1797 skulde kunne anses ophævet, og navnlig § 307, som indeholder, at der udfordres Bevilling til nye Møllers Anlæg. Jeg troer, at den ærede Taler i denne Henseende befinder sig i nogen Bidsfarelse, naar han troer, at det skulde være Stedet ved den nærværende Lov at ordne dette. Jeg er ganske enig med ham i, at de her foreslaaede Forandringer, naar de først ere vedtagne, efter al Sandsynlighed ville faae en dybt indgribende Indskydelse paa Næringsforholdene, og navnlig paa det indbyrdes Forhold mellem Næringen i Kjøbstæderne og paa Landet, men det er upaatvivlelig ikke paa sit Sted at søge det ordnet gennem denne Lov, der er en reen Afgiftslov; netop med Hensyn til, at man her blot befinder sig paa Skattegebetet, er det naturligt, at Alt er ubeladt, som angaar Næringsforholdene, undtagen netop det specielle Forhold, som ommeldes i Lovudkastets § 8. Der er nemlig ved denne Paragraph ophævet en Bestemmelse, der tidligere er givet deels i Forordningen af 1ste Februar 1797, deels i en Placat af 1814, hvorefter til Bestryggelse for Intraderne var formeent at anlægge Møllebrug, Bageri, Meelhandel, Bryggeri, Stivelsfabrikation o. desl. i Forbindelse med Brændeviinsbrænderi, hvorimod en saadan Forening naturligvis ikke i Fremtiden kan være skadelig; at derimod Slutningsbestemmelsen i Anordningen tillige skulde have Indskydelse paa saadanne, Næringsforholdene vedkommende Bestemmelser, der findes i samme

Anordninger som de Bestemmelser, der vedrøre Bessatningen, deri kan jeg ikke være enig med den ærede Rigsdagsmand, og jeg tvivler paa, at nogen Jurist deri med ham vil være enig. Med Hensyn til Landbrænderierne, da feiler den ærede Taler ogsaa, naar han antager, at deres Anlæg efter Forordningen nu er aldeles frigivet; Loven omtaler aldes ikke, efter hvilke Regler dette Næringsbrug for Fremtiden skal udøves, og som Følge deraf maa det altsaa, indtil anderledes bestemmes ved en gennem Indenrigsministeriet forelagt Lov, have sit Fortblivende ved det hidtil gjældende, at Brændeviinsbrænden paa Landet, med Undtagelse af Bornholm og Læsø, kun kan udøves efter dertil erholdt særlig Bevilling.

Slutteligen kan jeg ikke lade den Bemærkning uberørt, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) fremsatte, nemlig, at det Argument, der var anført, at Portconsumtionen i Kjøbenhavn skulde afgive en Støtte med Hensyn til Indsmuglingen paa Kysten, Intet havde at betyde, da den Mand, som vilde indsmugle sine Varer, kunde føre dem frit til Roeskilde og Helsingør eller hvilket som helst andet Sted og altsaa ikke behøvede at være i Forlegenhed. Jeg skal dog dertil erindre, at han under alle Omstændigheder forsaavidt vil være i Forlegenhed, at, hvis han skal bruge Varerne i Kjøbenhavn, saa vil han ikke være tjent med at oplægge dem i Roeskilde eller i Helsingør; han maa altsaa gaae den Vej, at han seer at faae en Handlende i Roeskilde eller Helsingør til at meddele ham Passeerfeddel, for at faae dem ind til Kjøbenhavn, hvilket betydeligt fordyrer Smugleromkostningerne. Under alle Omstændigheder maa jeg imod den ærede Talers Bemærkning stille den Erfaring, som praktiske Embedsmænd have om dette Forhold, og de lægge ikke liden Vægt paa den Forøgelse af Controlten, som Portopsynet i Kjøbenhavn virkelig afgiver.

Tscherning: Maa jeg udbede mig Ordet, for at gjøre en kort Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Tscherning: Den ærede Minister meente, at jeg skulde have gjort det urimelige Paasagn paa Ministeriet, at det skulde have en absolut